

DOBBLE ... dlouhí ... bodí ... d'obí

Dobble je 55 kulatých kartiček, na každé 8 obrázků. Obrázků je podle infu v návodu přes 50, nezkoušel jsem to počítat. Patří mezi ně klauník, duch, jing-jang, srdíčko, svíčka, kopretina... A teď pozor: každé 2 kartičky mají společný právě jeden obrázek. Nestyd'te si ten výrok přečíst víckrát, není to sranda, tohle není Jungle Speed, ale drsná intelektuálština. Těch 55 karet je společně s taktéž kulatým sešitkem obsahujícím návod podáváno v kulaté žluté plechové krabičce, po jejímž obvodu poskakují veselé fialové dlaně na nožičkách s očima. Celé se to vejde do kapsy a nepotřebujete žádný dřevěný špalík, aby bylo jasné, kdo vyhrál.

Na jednom jádře - najít obrázek, který mají 2 karty společně, před vašimi protihráči - běží 5 minuter, které najdete v sešitku s pravidly. Můžete si zahrát jednu z nich, hrát ji dokola, nebo je střídát, hrát na počet vítězství v jednotlivých minihrách, nebo z těch, které budete postupně odehrávat, sčítat body. Ke všem možnostem vám pravidla nabídnou vodítko.

Než stručně projdu jednotlivé minihry, zastavím se na 3. stránce bibličky: „...musíte [se] snažit co nejrychleji najít shodný symbol mezi dvěma kartami, říct nahlas jeho jméno...“ a kdo po něm jak rychle chmátne, je fuk. To mi připomíná: „V mých hodinách nebude žádné pošetilé mávání hůlkou, ani přihlouplá zaříkávadla...“ (kdo uhodne film, může zaslat jeho název poštou na adresu redakce a mít z toho dobrý pocit).

Znáte Jungle Speed? A jste ten beznadějný loser, co se jungle-kolíku dotkne, leda když ho uklízí do krabice? Já totiž rozhodně. Celá ta věc s obrázky, drobně variovanými tvary a různými průběžnými měniči pravidel (barvy jo, barvy ne, jungle speedaři znají) je výborná, ale když už mám potřeť orvanou ruku, dvakrát mě kamarád, co sedí při hře naproti mně, vzal hnátou přes brejle, jak se hnál po kolíku, a ještě nemám ani bod, říkám si, že tohle už moje starý kosti nevydrží. Doufám, že jsem vás už dostatečně dojal. Je tedy čas mávnout kouzelným proutkem. Jungle Speed pro rozvážné starce (a lenochy, co se zadýchávají jako já): DOBBLE.

K jednotlivým minihrách: v Pekelné věži máte 1 kartu před sebou, na balíčku je vidět jen vrchní karta, kdo první najde symbol, ve kterém se shoduje jeho karta a vrchní karta balíčku, si vrchní kartu z balíčku bere, vyhrává, kdo má na konci nejvíc karet. Ve Studni je vše přesně naopak, karet se zbavujete. Horký brambor je fikanější, karty mají hráči u sebe a vy se snažíte svých zbavit tím, že je vždy předáváte tomu, s jehož kartou jste našli shodu. V Chyt' je všechny! je to podobné jako v Pekelné věži, jen je trochu upravené, odkud se berou karty, které si slyšíte, Otrávený dáreček je nejtípknější. Hledáte shodu karty z balíčku a karty protihráče, tomu pak kartu z balíčku dáte, prohrává, kdo má karet nejvíc.

No, asi už je vám jasné, že tahle hra se mi dost líbí a chystám se vám ji srdečně doporučit. Jestli se mezi vámi náhodou nachází někdo, kdo čte tuhle rubriku tipů na deskovky pravidelně a dává si už pomalu dohromady, že autor má divnou zálibu v infantilních rychlokvách, tohle je rozhodně jedna z nich. Když už jsem použil moje druhé nejoblíbenější slovo infantilní, použiju i to první nejoblíbenější slovo: obrázky na kartičkách jsou moc roztomilé. Tak. Inteligentnější než oko bere, jednodušší než mariáš - abych to shrnul.

P.S. Slibuju, že příště už to bude o nějaké dlouhé epic fantasy drsnárně s velikánským herním plánem a figurkama. Na mou pirátskou čest!

